

வளமையை நோக்கி...

அதிக்க... அதித்த... அமை அருச்

(வாசிக்க வாசிக்க யோசனை வரும்... யோசிக்க யோசிக்க ஐயம் வரும். ஐயம் வர வர... தேடல் தொடங்கும். தேடத்தேட... வாய்ப்பு வரும். வாய்ப்பு வர வர... அனுபவம் பெருகும். அனுபவத்தால் பக்குவம் வரும். பக்குவத்தால் பயன்பாடு அதிகரிக்கும். பயன்படப் பயன்பட உங்களின் மதிப்பு உயரும். மதிப்பு உயர்ந்தால் வாழ்வில் இனிமை வரும். இனிமையைவிட வேறென்ன வளமை வேண்டும்! என்ன... இப்ப வாசிக்கத் தொடங்கலாமா?)

சென்ற இதழில்... வளமை காண வேண்டுமெனில் கவலை மாற வேண்டும். கவலை மாற, கற்பனைத் திறன் பெரிதும் உதவும் எனக் கண்டோம். மகாகவியின் கற்பனை வளத்தில் ஒரு துளியையும், கவிப் பேரரசுவின் ஒரு சிறு பொறியையும் எடுத்துக்காட்டாய் கண்டோம். “வேண்டும்... வேண்டும்” என்றான் பாரதி. “கேட்டேன்... கேட்டேன்” என்றார் வைரமுத்து...

இனி... நாம் குறுகிய வட்டங்களிலிருந்து மனதை விடுவித்து பரந்து கிடக்கும் வானவெளியில் சிறகு விரிக்க முயல வேண்டும். சரி... கற்பனைச் சிறகை விரித்தாயிற்று. இனி “எதை வேண்டுவது?” அல்லது “எதைக் கேட்பது” என்று புரிய வில்லையே என்கிறீர்களா?

கற்பனையில் விரிந்த மனதைக் குவிக்க வேண்டும். எதில் குவிப்பது? எது வேண்டுமோ அதில்! எது வேண்டுமோ அதைத்தானே கேட்க வேண்டும்! அதை எப்படித் தீர்மானிப்பது?

வேண்டுவதைத் தீர்மானிப்பது— அவ்வளவு எளிதானதல்ல. என்ன யோசிக் இனிய நந்தவனம்

கிறீர்கள்! நமக்கு வேண்டியதைக் கூட நம்மால் உடனடியாகத் தீர்மானிக்க முடிய வில்லை!

டீயா, காப்பியா? இட்லியா, பூரியா? வேஷ்டியா, பேண்டா? மேற்படிப்பா, வேலையா? டிகிரியா, டிப்ளமாவா? இந்த டிகிரியா, அந்த டிகிரியா? இந்த நிறுவனத்திலா – அந்த நிறுவனத்திலோ? உள்ளூரிலா—வெளியூரிலா? வேலையா—தொழிலா? இந்தத் தொழிலா? – அந்தத் தொழிலா? திருமணம் இப்பொழுதா? – பிறகா?

என அன்றாடம் நாம் எடுக்க வேண்டிய முடிவுகள் ஏராளம். “எது சரி”, “எது தவறு” எனத் தீர்மானிப்பது வாழ்வில் மிக முக்கியமான அங்கம் வகிக்கிறது!

“உலகே மாயம்... இந்த வாழ்வே மாயம்” என்பது ஒரு நிலை. மாறாக...

“உலகம் பிறந்தது எனக்காக
ஓடும் நதிகளும் எனக்காக
மலர்கள் மலர்வது எனக்காக
அன்னை மடியை விரித்தாள் எனக்காக”

என எண்ணுவது மற்றொரு நிலை.

இந்த இரண்டு நிலைகளில் எந்த நிலையிலிருந்தால் நம்மால் ஒரு தீர்க்கமான முடிவை எடுக்க முடியும்?

முதலில் குறிப்பிட்டிருப்பது அவல நிலை. நான் அடுத்துக் குறிப்பிட்டிருப்பது ஆளுமை நிலை. ஆளுமை நிறைந்திருக்கும்போது தான் அற்புதமான-அருமையான முடிவுகளை நம்மால் எடுக்க முடியும்.

அருமையான முடிவு எடுக்க - மனமானது உறுதியான நிலையில் இருக்க வேண்டும். மன உறுதி என்பது வெற்றி கரமான வாழ்வின் முதல் அடையாளம்!

“நீனைத்ததை நடத்தியே முடிப்பவன்
நான் நான்...
துணிச்சலை மனத்திலே வளர்ப்பவன்
நான் நான்...”

என்கிற நிலையே மனஉறுதி மிக்க நிலை. இந்த நிலை கொண்டவரையே மகாகவி பாரதி

“ஒளிபடைத்த கண்ணினாய் வா வா
உறுதி கொண்ட நெஞ்சினாய் வாவா”

என்று குறிப்பிடுகிறார்.

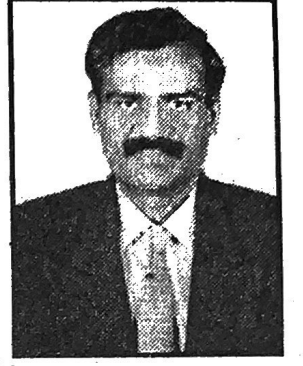
இப்படிப்பட்ட “உறுதி” யாருக்கு வாய்க்கும்? என்பது ஒரு அருமையான வினா... “துணியே துண்ண” எனப் புறப்பட்டும் தைரியமுள்ள மனிதரிடம்தான் இத்தகைய உறுதி இருக்கும்.

“அஞ்சி அஞ்சி வாழ்ந்தது போதும் ராஜா
ஆற்று வெள்ளம் போலெழுந்து ஓடு ராஜா”

என்னும் உள்ளார்ந்த உந்து சக்தி கொண்ட மனிதர்களுக்கு மட்டுமே இந்தத் துணிவு சாத்தியப்படும். இப்படிப்பட்டத் துணிவு நிறைந்த மனிதனாக வடிவெடுக்க

இனிய நந்தவனம்

வேண்டுமெனில் அவன் தன்னைத்தானே உணர வேண்டும்.

தனது தகுதியை, தனது ஆற்றலை, தனது தேவையை, தனது விருப்பத்தை, தனக்குப் பிடித்ததை, தான் அடைய நினைப்பதைப் பற்றியெல்லாம் அவன் அறிந்து கொள்ள வேண்டும்.

இது எப்போது சாத்தியம் தெரியுமா? உள்நோக்கிப் பயணிக்கும்போதுதான் பெரும்பாலும் நாம் வெற்றியை வெளியிலேயே தேடிச் செல்கிறோம். வெற்றியிருக்கும் இடம் வெளி அல்ல! “வெற்றி” வீற்றிருக்கும் இடம் மனித உள்ளம்தான்!

“வெற்றி வேண்டுமா, போட்டுப் பாரடா
எதிர் நீச்சல்...
சரிதான் போடா... தலைவிதி என்பது
வெறும் கூச்சல்...”

என்னும் பாடல் வரிகள் பொருள் பொதிந்தவை!

“உன்னையே நீ அறிவாய்” - என்று சாக்ரடீஸ் உரக்கச் சொன்னதன் பொருள் இதுதான்.

வளமையை நோக்கி நாம் எடுத்து வைக்கும் அடுத்த அடி நம்மை நாமே அறிந்து கொள்வதுதான்!

முன்னேறுவோம்...

ஆயுதங்கள் இல்லாமேலே
காயப்பட்டுவிட்டது
உன்னால் என் இதயம்...

பரவை பாரதி, பரவாக்கோட்டை.